

Μακαριώτατε,

Τιμιώτατοι Ἀδελφοί Ἱεράρχαι,

Εὐλαβέστατοι Κληρικοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι,

Ἐντιμότητα κ. Δήμαρχε Ἀθηναίων,

Εὐλογημένα καὶ λίαν ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας,

Χριστὸς Ἀνέστη!

Αἶνον καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντα καὶ αἰωνίως Ζῶντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος μᾶς συνήγαγε σήμερον εἰς Εὐχαριστιακὴν σύναξιν ἐνταῦθα, μέσα εἰς τὴν εὐφρόσυνον καὶ μυρευώδη Πασχάλιον περίοδον, διὰ νὰ Τὸν λατρεύσωμεν, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Αἰωνίου Πατρὸς καὶ τοῦ Συναϊδίου καὶ Παναγίου Πνεύματος! Καὶ μάλιστα, κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν, ἐορταζομένου τοῦ θεοστέπτου πρώτου εὐσεβοῦς Ἄνακτος καὶ Ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τοῦ θεμελιωτοῦ καὶ κτήτορος τῆς καθ' ἡμᾶς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἀνταξίας μητρὸς αὐτοῦ Ἁγίας Ἐλένης!

Ἀνάστασις!.. Ἐαρ φύσεως καὶ ψυχῶν! Ἐλπὶς βεβαιωτάτη Ζωῆς αἰωνίου ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε, καὶ πλέον «πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»! Μὲ φαιδρὰς λαμπάδας εὐσεβείας καὶ πίστεως εἰς τὰς χεῖρας, οἱ Χριστιανοὶ «θανάτου ἐορτά-ζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεισιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχὴν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον Εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον»! Τί καὶ ἂν δὲν μᾶς ἔλειψαν τὰ προβλήματα, τὰ ὀδυνηρὰ καὶ δακρυώδη συμβαίνοντα τῆς καθημερι-νότητος; Ὁ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ περιεβλήθημεν δύναμιν! Τὴν ἰδικὴν Του δύναμιν! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς μας ἀνοίχθησαν, ὅπως τοῦ τέως τυφλοῦ ἐκ γενετῆς τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, καὶ βλέπομεν καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀλήθειαν τῆς ζωῆς, τὴν ἀλήθειαν τῆς αἰωνιότητος! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ οἱ πόδες μας ἐστερεώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀκλονήτου ἐδάφους τῆς Πίστεως, ἢ ὅποια δύναται καὶ ὄρη μεθιστάνειν! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ αἱ χεῖρες μας ἐλευθέρως πλέον ἢμποροῦν νὰ κινοῦνται πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἀγαθοῦ, πρὸς ἔμπρακτον ἔκφρασιν τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ὑγιοῦς ἀγάπης! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Χάρις Του μᾶς κατακλύζει, ἢ χαρὰ Του πλημμυρίζει τὰς καρδίας μας! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰς ἐντολάς Του μὲ ἐνθουσιασμόν προσπαθοῦμε νὰ τηρῶμεν! Αὐτὸ εἶναι τὸ πασχάλιον βίωμά μας! Τὸν ἀναστάσιμον χαρακτῆρα τῆς πίστεώς μας διαφυλάσσει καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Αὐτὸ ζῆ καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μήτηρ Ἐκκλησία! Αὐτὸ εὐαγγελίζεται ἐπὶ τόσους αἰῶνας! Αὐτὸ βιώνομεν καὶ σήμερον ἀπὸ κοινοῦ μαζί σας ἐδῶ εἰς τὸ Κλεινὸν Ἄστυ! Ἄλλ' ὁ Ἀναστὰς Χριστὸς ἐφέτος, πέραν τῶν ἄλλων πασχάλιων δωρεῶν Του, ἐπεφύλαξε καὶ ἓνα ἀκόμη πολύτιμον δῶρημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἐνα ἱερὸν θυσιαστήριον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν σεβά-σμιον τοῦτον καὶ

ιστορικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος μᾶς παρεχωρήθη ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φιλαδελφίᾳ ἐκτενεῖ. Ὁ ἱερὸς οὗτος Ναὸς, ὑπέροχον ἀρχιτεκτόνημα Βυζαντινῆς τεχνοτροπίας, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἄστεως, μᾶς παρεχωρήθη παρὰ τῆς «Ἐλεήμονος Ἐται-ρείας», εὐγενεῖ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ κ. Ἱερωνύμου, καὶ συμβολίζει, ὅπως ὁ ἴδιος εὐστόχως ὑπεγράμμισε, «τὴν ἐνότητα καὶ τὰς ἀδελφικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρὸς τὸν Μακαριώτατον δι’ αὐτὴν του τὴν φιλάδελφον ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ὄντως χρυσοῦν σελίδα ἱστορίας εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ θερμῶς τὸν εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ θυσια-στηρίου τούτου, ἐκτενεῖς θὰ ἀναπέμπωνται πάντοτε δεήσεις καὶ θερμαὶ ἱκεσίαι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύ-σεως τῆς πολυφιλήτου εἰς ἡμᾶς Μακαριότητός του, ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος αὐτῆς. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικο-λάου θὰ εἶναι μία μόνιμος φανέρωσις τῆς ἀγάπης τῆς ἡμῶν Μετριό-τητος πρὸς τὸν ἀγιοτόκον τοῦτον καὶ θεόσωστον τόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐσεβούσης Ἑλλάδος πρὸς τὴν Μητέρα καὶ Τιθηνὸν Βυζαντίδα Ἐκκλη-σίαν, καθὼς καὶ τοῦ «τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν» (Ρωμ. ιε’, 5)!

Ταυτοχρόνως, διὰ λόγους δικαιοσύνης, ὀφειλετικῶς ἐκφράζομεν τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν ἄγοντα σήμερον τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ Ἐντιμότατον Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Κωνσταν-τῖνον Μπακογιάννην διὰ τὴν θερμὴν συνεπικουρίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Σπυρίδωνα Χαμακιώτην, Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλεήμονος Ἐταιρείας καὶ πρὸς πάντα τὰ περὶ αὐτὸν Ἀξιότιμα Μέλη, διὰ τὴν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρόθυμον καὶ γενναιόφρονα ἀνταπό-κρισίν των εἰς τὴν ἀνάγκην του νὰ ἀποκτήσῃ ἱερὸν θυσιαστήριον ἐν Ἀθήναις. Δὲν ἀγνοοῦμεν ἐπίσης τὸν θετικὸν καὶ καίριον ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν εἰς τὴν ὄλην ὑπόθεσιν ὁ πάντοτε εὐγενὴς καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀποτελεσματικὸς Ἱερώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ ἐπὶ τούτοις τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπῆρξεν, ὡς γνωστόν, εὐλαβὲς κτίσμα τοῦ μακαρίας μνήμης ἀειμνήστου ἐκείνου Ὁμογενοῦς καὶ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγοῦ, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάρχει τὸ προσκυνητᾶριον τοῦ προστάτου αὐτοῦ Ἁγίου Ἀπο-στόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου καὶ προστάτου τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τοῦτο ἀναμφιβόλως μᾶς δίδει μίαν αἴσθησιν μεγαλυτέρας ἐγγύτητος καὶ οἰκειότητος πρὸς τὸν χῶρον. Προσφάτως, καθὼς πληροφοροῦμεθα, ἔγινεν ἡ ἀποκατάστασις τῶν φθαρειῶν ἀγιογραφιῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἄλλαι ἀνακαινιστικαὶ ἐργασίαι, δαπάναις τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου κ. Νικολάου Πατέρα καὶ τῆς Εὐγενεστάτης μητρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίας, οἱ ὁποῖοι «ἠγάπησαν εὐπρέπειαν οἴκου Κυρίου». Τοὺς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν

εὐσεβῆ μέριμναν καὶ τὴν ἀρχοντικὴν φιλογένειάν των καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας.

Ἐορτάζοντες σήμερον τὴν μνήμην τοῦ Ἰσαποστόλου Μ. Κωνσταντίνου, ἃς ἐνθυμηθοῦμε, πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον, ὅτι μετὰ ἀπὸ τὸ ὑπερ-φυῆς ἐκεῖνο ὄραμα τοῦ «Ἐν τούτῳ νίκα» παρὰ τὴν γέφυραν Μίλβιο, ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἤλλαξεν ἄρδην τὰ δεδομένα, ἐξήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς κατα-κόμβας, ἠλευθέρωσε τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν ὑπηκόων του, κατέστησε φιλανθρωποτέραν τὴν κρατικὴν νομοθεσίαν, ἐτίμησε τὴν Ἀναστάσιμον ἡμέραν, θεσπίζων τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς, ἐλάμπρυνε τὴν χριστιανικὴν λατρείαν διὰ τῆς ἀνεγέρσεως πλείστων μνημειακῶν ἱερῶν Ναῶν εἰς κάθε σημεῖον τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀνεζήτησε μετὰ τῆς Μητρός του καὶ εὔρε τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐσεβάσθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν καὶ ἐτίμησε πολυτρόπως τὸν θεσμὸν τῶν Ἐπισκόπων, περιεθρίγκωσε τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ εὐσεβοῦς Δόγματος διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁγίας Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἄλλα ὅσα πολλά, ἀναδειχθεὶς «ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολος» καὶ ὑπογραμμὸς φιλοχρίστου ἄρχοντος! Εἶθε τὸ παράδειγμά του νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς διὰ τῆς τιμίας καὶ ἐλευθέρας ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκλεγχομένους σήμερον νέους ἐκπροσώπους του εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἡμεῖς εὐχόμεθα, προσευχόμεθα καὶ ἐκ προοιμίου εὐλογοῦμεν, προσδοκῶντες τὰ βέλτιστα διὰ τὸν εὐλογημένον Λαὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος!

Ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, Ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλέστατα, τὴν χάριν καὶ τὸν φῶς τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ! «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ἡμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. ιε΄, 13). Ἀμήν.